

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Mă fac râu de cuvânt, Mă fac cale pentru sfinți între cer și pământ, căci venirea Mea este cu sfinții, precum este scris, și le dau lor intrare în cartea Mea cea de azi și Mă scriu pe pământ cu sărbătoare de sfinți și Îl bucur pe Tatăl și bucur cerul la masa Mea de cuvânt pe pământ în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Păstor cu milă, Păstorul celor credincioși, căci pe cei necredincioși nu-i pot păstori cu hrana Mea cea de azi, cu care Tatăl Mă trimite pe pământ ca să-Mi împlinesc venirea Mea cu sfinții, așa cum s-a proorocit să fie ea. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, vin oaspeți la izvor în ziua aceasta de sărbătoare. Să ieșim în întâmpinarea lor, fiilor. Eu, Păstor cu milă cum sunt, îi învăț pe ei prin cuvântul Meu cel de azi taina credinței, și apoi credincioșia cea pentru ea. De câte ori dau să vină la izvorul Meu de cuvânt inimioare nou-venite, Eu, Domnul, le voi întări în credință și le voi grăi lor și le voi învăța să se ferească de necredință, căci lucrarea necredinței îi încearcă pe toți cei care dau să vină și să ia și să bea din izvorul Meu, fiindcă diavolul, vrăjmașul Meu și al omului care dă să vină după Mine, are grijă să ispitească pe cei credincioși, căci credința trebuie încercată, iar Eu îl vreau pe om să biruiască el toate ispitele cele pentru credință, și apoi îl iau și îl pun cu cei credincioși, și doresc apoi să se facă el vrednic de plata celor credincioși, fiindcă cei necredincioși nu au câștig, ci au pagubă atât cât nu știu ei că au.

Mucenicul Gheorghe este oaspete la masa Mea de azi cu tine, poporul Meu, și are cu el ceata mucenicilor care au plata celor credincioși înaintea Mea, și care au biruit marea de necredincioși prin răbdarea lor și prin credința lor cea fără de cusur pentru adevărul dumnezeirii Mele, în care oamenii iubitori de viață trecătoare nu credeau, pentru că ei credeau idolilor lor, uneltelor diavolului pe pământ.

Mă fac hrană pentru credința celor ce vin să bea prin izvorul cuvântului Meu și le spun lor așa: Pace vouă și credință vouă de la Domnul Iisus Hristos, Domnul și Stăpânul celor credincioși! Eu sunt Păstorul Cel cu crucea. Aplecați-vă sub crucea venirii Mele și simțiți-Mi durerea Mea cea de azi! Mă port suspinând prin cuvânt din loc în loc pe pământ, și iată-i pe cei ce Mă împart! Glasul Meu cel de azi se face cuvânt aici, la izvor, și apoi ei Mă dau oamenilor. O, nu au oamenii dragoste, și nici credință nu au dacă ei iubesc viața cea trecătoare, și scris este că cel ce-și iubește sufletul, acela și-l pierde, și, iarăși, scris este că cel ce-și va pierde pentru Mine sufletul său, acela va fi viu, acela și-l va dobândi pe el.

Eu, Domnul, Îmi deschid cu iubire Duhul Meu de Păstor și vă cuprind și vă dau. O, deschideți-Mi ca să vă dau! Lucrez din Tatăl, Care Mă trimite iarăși după om. Am venit de la Tatăl acum două mii de ani și am împlinit atunci Scriptura Mielului Cel junghiat și am plătit prin jertfa Mea dumnezeiască prețul vieții omului, și am socotit acest preț de la Adam și până la sfârșitul veacului omului, ca să aibă omul plătită de Mine arvuna mântuirii lui, a învierii lui prin învierea Mea cea dintre morți. O, mai ușor a fost să-i scot din iad pe cei zdrobiți sub el, decât pe cei ce M-au văzut pe pământ lucrând atât de mult, timp de cinci mii de ani și mai bine faptele lui Dumnezeu între oameni. M-a durut și Mă doare împietrirea omului. Necredința omului Mă doare de șapte mii de ani. Se duce omul și întreabă pe om dacă Eu sunt acest cuvânt. O, de unde știe omul să-i răspundă ca de la Mine celui ce întreabă? Eu nu l-am întrebat pe omul care stă mare peste oameni, nu l-am întrebat pe el dacă să vin pe pământ cuvânt în zilele acestea. Eu sunt mai mare ca omul și M-am uitat în Scripturi și am găsit în ele venirea Mea cea de acum și am venit, căci dacă ar fi fost să vin la voia omului, o, ce ar fi făcut cei ce sunt scriși în cartea vieții să le aduc Eu mântuirea? Cei ce cred și cei ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, aceia

sunt scriși în cartea vieții de la întemeierea lumii, și Eu trebuie să le fac cale spre Tatăl dacă M-a trimis Tatăl după ei. Mi-e tare milă de toți oamenii, și pe toți dau să-i trag la Tatăl, dar diavolul necredinței și al îndoielii Îmi stă împotriva și Mie, și lor. Eu însă spun că în zilele acestea lucrez ca și acum două mii de ani și zidesc omul și-l fac biserică a Mea pe om și-l umplu de darul credinței sfinte, că nu mai e nimeni pe pământ să-l ajute pe om să creadă în venirea Mea, în mântuirea cea de la Mine, în purtarea crucii, căci vai celor fără de cruce și celor ce taie din ea, neștiind ei că ea este puntea lor spre Dumnezeu!

O, nu mai vrea omul să poarte crucea întreagă așa cum au purtat-o sfinții Mei! Nu mai sunt păstori cu cruce, cu viață ca a Mea, ca să se ia oamenii după ei și să-i învețe pe oameni calea sfințeniei. Vin Eu, Cel milos, și îi spun omului să se îndumnezeiască, mai întâi prin credință și apoi prin iubire de Dumnezeu, purtată până în cer, căci cel ce se poartă după Mine numai până la o vreme și apoi se îndoiește și se lasă ispitelor cele pentru credință, acela i-ar fi fost mai bine să nu se fi născut pe pământ.

Amin, amin zic vouă, celor ce ați venit să beți de la Mine cuvântul râului vieții! Vă ies în cale și vă spun că lucrarea Mea cea de azi este ca la începutul Meu pe pământ cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, pe care i-am luat dintre iudei și i-am făcut fiii lui Dumnezeu, frații Mei, pe care-i învățam de la Tatăl iubirea de Dumnezeu, și apoi am așezat cu ei biserica Mea cea adevărată, și n-am întreat pe mai-marii de atunci dacă-Mi dau voie să Mă așez cu împărăția Mea în cei credincioși venirii Mele de atunci. Am lucrat atunci semne minunate ca și pe vremea lui Moise, dar poporul Israel a rămas până azi împietrit pentru venirea Mea la el așa cum era scris să vin. Eu însă M-am desăvârșit atunci prin moarte pe cruce și prin înviere și așa M-am dovedit Dumnezeu venit la ei, și apoi M-am tras iarăși în Tatăl și Mi-am lăsat pe pământ un popor mititel în Israel și Mi-am prăsit prin el neamul creștinesc de atunci și până azi. Dar cei de azi, ca și cei de dinaintea lor, nu mai lucrează așa cum am lucrat Eu peste ucenicii Mei, și apoi ucenici peste ucenici. Ei lucrează ca oamenii, nu ca Dumnezeu, iar oamenii Îmi frâng calea și mersul Meu cel ceresc pe pământ. Eu însă Mi-i trag întru Mine pe cei culeși de Mine dintre oameni și-i fac pe ei taina Mea pe pământ, și iată, Mi-am făcut casă din fii credincioși în mijlocul neamului român și vin mereu la ei și petrec cu ei și Mă dau lor trup și cuvânt, așa cum pe nicăieri nu mai găsește omul pe pământ, căci aici sunt Eu și ai Mei, acoperiți în taină nepricepută, că am de la Tatăl lucrarea împlinirii Scripturilor cele de azi, și nu găsesc pentru ele credință pe pământ dacă nu pun Eu în om darul credinței cea pentru venirea Mea de azi. Eu pe cei cu care Mă sprijin ca să vin pe pământ cuvânt i-am scos din lume și i-am așezat înaintea Mea și le-am dat duhul credințioșiei, și nu trebuie descusută sau ispitită lucrarea Mea cea de azi și taina ei cea pecetluită între Mine și cei credincioși venirii Mele de azi, căci Isaia prorocul zice încă de pe atunci: *«Eu, Domnul, Îmi voi strânge laolaltă mărturia Mea și voi pecetlui îndreptarea Mea pentru ucenicii Mei și-Mi voi ascunde fața în mijlocul lor»*. Amin.

O, pace vouă, celor ce ați venit la izvorul Meu de cuvânt! O, să nu ispitiți lucrarea Mea cea de azi, căci Eu cu greu Mă port cu ea între cer și pământ și apoi spre cei care vin să audă glasul venirii Mele și mântuirea cea de la Mine pentru cei credincioși. O, fericite vouă dacă aveți credință în cuvântul Meu Mângâietorul! Toți cei care ajung până la acest munte de cuvânt trebuie să învețe cum să creadă, căci dacă iau din ei învățătură sau de la oameni dacă iau, o, nu ajung ei spre statornicia credinței. E mare necredința de pe pământ. Abia mai pot să Mi-i culeg pe cei ce vor fi de partea Mea în ziua biruinței Mele celei depline. Vă dau darul iubirii de Dumnezeu, căci iubirea cea curată pentru Mine are putere mare în om și îl umple de darul credinței, și apoi darul sfințeniei îl încununează pe el, iar cei ce-și păstrează întru sfințenie viața, aceia sunt cei ce Mă află în acest cuvânt, și apoi ei Mă urmează crezând. Amin.

Vă las acum în sfat cu poporul Meu de la izvor. Mă rog Tatălui să ajute credinței voastre și să vă dea înțelepciunea cea de sus pentru cuvântul Meu cel de azi. Bindecuvintez pe păstorul care și-a adus în ziua aceasta oile la izvorul Meu de cuvânt și-i dau lui ceea ce-i folosește, și tainic îi

dau lui duhul umilinței, duhul celor ce plac lui Dumnezeu, celor mari la Dumnezeu și la oameni, și în el să se păstreze el, căci așa sunt cei ce seamănă cu Dumnezeu pe pământ. Amin.

O, mucenicule sărbătorit azi în cer și pe pământ, arde dorul tău în cer pentru mărturisirea Mea. Iată ziua ta de sobor între sfinți! Avem masă de cuvânt la izvor și avem oaspeți la masă, iar tu arzi de dor pentru slăvirea Mea. Amin.

— *O, slavă Ție, Doamne, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii, și Te rog cu dorul arzând să lucrezi mult, mult, o, Doamne, până ce nu va mai fi necredință pe pământ, căci lucrarea Ta de azi o înțelege greu omul cel încurcat întru ale lui, și numai cei liberi de păcat pot mai mult, așa cum am putut eu, că de dragul Tău eu n-am mai iubit altceva pe pământ, ci numai să Te mărturisesc pe Tine, numai aceasta am iubit, iar împăratul vremii m-a pus sub chinuri din pricina idolilor lui și a îngâmării lui, dar dragostea mea de Tine și minunile ei în mine au atins inima multora și au atins inima împărătesei și a mărturisit ea lângă mine numele Tău și a murit ea cu mine pentru mărturia Ta, o, și așa se alege cei scriși în cartea Ta când vine de la Tine vremea alegerii lor. Așa să înțeleagă cei ce se alege pentru Tine mai mult decât ceilalți, și așa să poată ei rămâne de partea Ta în mijlocul unui neam necredincios, așa cum este azi pe pământ neamul oamenilor, Doamne.*

Voi, cei ce ați venit în ziua mea de serbare la izvorul Domnului, îndrăzniți pentru credință! Domnul este acest izvor. Fiți credincioși! Învățați cum să credeți! Cereți sfat pentru credință și pășiți cu iubire pe calea sfințeniei, căci fără de sfințenie nu are omul putere pentru Dumnezeu. Pace vouă! Ca și Domnul vă grăiesc. Fiți făcători de credință și de minuni ale credinței și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu prin faptele credinței doveditoare, așa cum eu am arătat celor din vremea mea. E vremea să biruiască Domnul cu mare biruință. Suspinul Lui cel de șapte mii de ani se face azi cuvânt peste pământ. O, fiți credincioși, fiți credincioși cuvântului Lui cel de azi și credeți fără să ispitiți! O, sporește-le lor credința, Doamne, Păstor milos, Păstor cu glas duios. Așa Te rog eu pentru cei ce vin spre izvorul Tău de cuvânt. Amin.

— Eu, Domnul, stau cu sfinții la masă de cuvânt pe pământ. Eu, Domnul, am putere pentru om, numai să aibă el credință în glasul Meu de Păstor. Amin.

Te las acum, poporul Meu de la izvor, te las, tată, lucrător peste cei ce au poposit la masa Mea de cuvânt în ziua aceasta. Mă las în tine cu povăța Mea cea care să deslușească lucrarea Mea cu tine celor veniți la izvor ca să bea, iar lor le spun așa: Feriți-vă de necredință! Îmbrățișați iubirea cea pentru înțelepciunea cea de sus! Fiți blânzi și smeriți cu inima! Umilința și smerenia, acestea sunt cele ce vă fac plăcuți lui Dumnezeu. Cei îngâmfați n-au parte cu cei credincioși, cu cei frumoși prin duhul umilinței. Fiți făcători de minuni înăuntrul vostru! Întrebați cum să faceți aceasta, iar Eu vă voi răspunde prin servii Mei, căci am înțelepciunea Mea în ei pentru mulți, pentru cei ce se alege pentru Dumnezeu prin glasul Meu de Păstor. Amin.

Pace vouă! Mă aplec ca un Dumnezeu și vă mulțumesc și vă mângâi pentru că ați venit la izvorul Meu de cuvânt! Fi-va să vă umple el de harul credinței și de iubirea Mea, care naște din ea fii ai lui Dumnezeu pe pământ. Cărarea Mea cu omul și voia Mea cu el, acestea sunt ceea ce învăț Eu pe om prin cuvântul Meu cel de azi. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2010